

Střípky z historie: Průnik kalvinistů mezi generální baptisty 1750

Střípky z historie

Průnik kalvinistů mezi generální baptisty 1750

Růst generálních baptistů v Americe však netrval dlouho. V letech kolem roku 1750 začali mezi ně pronikat kalvinisté.¹ Partikulární (kalvinističtí) baptisté, nazývaní také „nová světla“ (New Lights), cítili, že obecní baptisté potřebují reformu, což v podstatě znamenalo, že je třeba je převést z arminianismu na kalvinismus.²

Tito kalvinističtí baptisté kritizovali baptisty svobodné vůle za to, že jako základ pro křest a členství v církvi nevyžadují to, čemu říkali „*zkušenost milosti*“. To, co tím mysleli, nebylo jen obrácení nebo osobní zkušenost s Boží milostí v životě, ale spíše „*dlouhá a často směšná zpráva o tom, jak člověk poznal, že byl vyvolen k milosti a byl jednou z ovcí*“.³

Generální baptisté naproti tomu požadovali pouze pokání a víru v Krista jako jediný požadavek pro křest a členství v církvi. Kromě toho kalvíni tvrdili, že generální baptistické sbory jsou ve své disciplíně světské a laxní. Nelze však zjistit, zda tomu tak bylo, či nikoli.

Staromódní přísní kalvinisté zastávali na arminianismus tak pohrdavý názor, že měli tendenci ho spojovat s herezí nebo neortodoxní doktrínou.

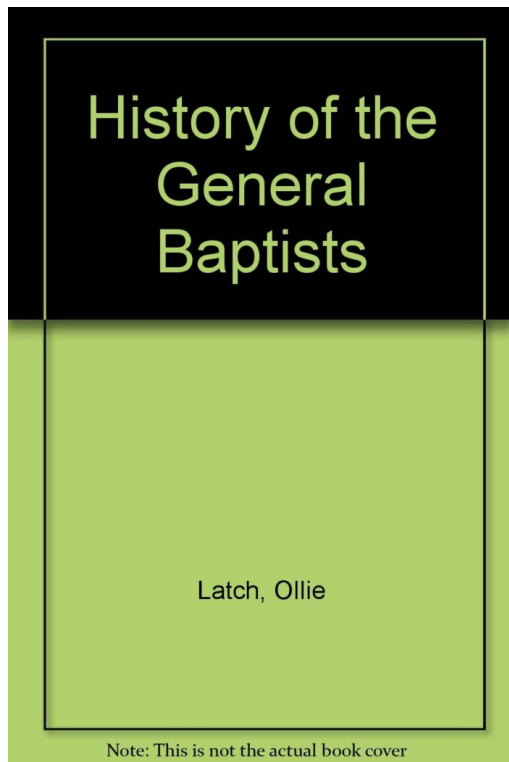
Kalvinističtí partikulární baptisté si tedy vzali za úkol zaútočit na tyto rané generální baptisty a pokusit se obracet co nejvíce kazatelů a členů na kalvinismus, jak jen mohli. I když byli úspěšní v přeměně velkého počtu kazatelů na kalvinismus, s řadovými členy těchto raných baptistických církví svobodné vůle měli menší úspěch.

Příkladem je sbor Pasquotank, který měl před reorganizací na kalvínský baptistický sbor přibližně 200 členů a poté jen 12 členů. O tom, co se stalo s těmito 188 bývalými členy, není nic známo. Jelikož jsou historické záznamy z této doby tak neúplné, nelze s jistotou zjistit, co udělali. Někteří bezpochyby vstoupili do sborů, které zůstaly generálními baptisty, zatímco jiní se nepochybně shromažďovali na bohoslužbách v soukromých domech. Někteří ze sboru možná úplně odpadli.

Tato zkušenost si vybrala velkou daň na rostoucím hnutí generálních baptistů, a protože většina jejich sborů převzala kalvinismus, bylo mladé hnutí nuceno začít znovu od základů.

Kazatel William Parker spolu s několika dalšími, se vydal vpřed ve věci generálních baptistů a pokračoval v tom, co se dělo dříve: v evangelizaci a zakládání sborů. Dalších 50 let však bylo pro bojující hnutí nesmírně obtížné a růst začal podstatně znovu až počátkem 19. století.

Do roku 1830 překročil celkový počet členů generálních baptistů ve sborech ve východní Severní Karolíně, nemluvě o západní Severní Karolíně a Jižní Karolíně, 2 000. Tato denominace tak vzrostla na nejméně pětkrát větší velikost, než byla před 75 lety, poté, co kalvinisté v ní provedli své obracení na víru.

Poznámky

¹ Více detailních informací viz R. K. Hearn's "*Origin of the Free Will Baptist Church of North Carolina*," kterou napsal ke konci 19. století a byla přetištěna v *The Historical Review* (léto 1994), v publikaci historického výboru Floridské státní asociace baptistů svobodné vůle (Historical Committee of the Florida State Association of [Free Will Baptists](#)).

² Partikulární baptisté, stejně jako jejich bratři v Anglii, byli označováni partikulárními kvůli své víře v omezené smíření s Bohem - částečné smíření - jen těch lidí, kteří byli Bohem vybráni nezávisle na svobodné vůli člověka.

³ Ollie Latch, *History of the General Baptists* [Poplar Bluff, Missouri: General Baptist Press, 1954], str. 118.

Prameny

- Ollie Latch, History of the General Baptists [Poplar Bluff, Missouri: General Baptist Press, 1954], str. 118.

[Štěpán Křivánek](#)

Článek je součástí [Baptistické encyklopedie](#) a je průběžně doplňován a aktualizován.

Poslední aktualizace 20. 9. 2021